

No gaire aprop d'enlloc Busa resta en un discret segon terme esperant pacient ser re-descoberta. El magnífic vessant sud de l'altiplà presenta una arrogant muralla, vertiginosament vertical i que poc a poc va desgranant els seus secrets que s'insinuen en engrescadores línies d'escalada. En aquest cas, ens decantem per una de les darreres obertures (i més assequibles del sector), la sorprenent, per ben trobada, *Peus Negres*. Un divertit diedre a equipar dóna pas a dues saboroses tirades de placa vertical, mantigudes i amb bona roca, que recorda a estones l'excel·lent rocam del migjorn Montserratí... Tota una descoberta.

Via: Peus NegresZona: Serra de BusaDificultat: 6b (MD-)

Dificultat obligada: V+/A1Llargària: 130 metres

•Grau d'exposició: Alt al primer llarg i baix a la resta

•Grau de compromís: Baix

• Equipament: Via equipada amb parabolts excepte el primer llarg, on haurem d'equipar una magnífica fissura.

•Material: 18 cintes exprés, joc de friends fins al #3 de Camalot, joc de tascons i/o excèntrics més aviat grans i l'alien groc.

Orientació: SudValoració: ***

Aproximació:

Des de Solsona prenem la carretera cap a Berga (C-26) fins que trobem una desviació cap a Besora. Continuem per pista asfaltada direcció a Busa. Poc abans d'arribar al pla de Busa ens desviem per una pista de terra que marxa cap al sud i passa pel peu de la cinglera. Estacionem en un petit aparcament al costat d'una

pista que puja cap a la paret (al costat d'una bassa). Continuem a peu per la pista fins que arribem a una esplanada i des d'allí enfilem cap a la paret (fites). Per trobar el peu de via només cal fixar-nos en el marcat diedre característic rematat per un sostre.

L1(6b)

Els primers metres de la via transcorren per un divertit diedre, amb una fissura absolutament generosa que ens permet anar assegurant-nos a discreció. Un cop marxem a l'esquerra tenim uns passos de finura que ens menen a una nova fissura que escup lleugerament. Aquest tram es pot fer en artificial usant primer un camalot #2 per arribar al tercer bolt i un alien groc per atènyer el pont de roca. Des del pont de roca només ens restarà una fàcil grimpada fins la reunió. 30 metres, 3 parabolts, un pitó i un pont de roca.

L2(6a+)

La sortida de la reunió és tècnica i ens demanarà col·locació. Els primers metres són poc evidents, tenint que lluitar amb la dificultat tècnica i la discreció de la roca. De seguida però, sortim a la placa i el panorama canvia radicalment, amb un rocam sòlid i generós en cantells fins a la reunió. 30 metres, 5 parabolts i 4 claus.

L3(6b)

Aquesta tercera tirada val per si sola una visita. Ens trobem davant una placa vertical farcida de grans còdols i generosos forats que ens permeten progressar amb solvència. A mitja tirada es troba el pas clau, una panxa marcada que podem superar en A0 sense problemes. La part superior del llarg és menys vertical però es troba esquitxada per clapes de molsa que compliquen l'escalada. 40 metres, 18 parabolts.

L4(IV)

Tirada de tràmit que només val la pena si volem sortir al Pla de Busa. Si no la fem ens estalviarem el primer ràpel. 30 metres, 3 parabolts.

Descens:

Rapelant la via: un ràpel de 20 metres fins la R3, un de 30 fins la R2 i un de 50 fins al terra.

El que més m'ha agradat:

- •Via variada tot i la seva curta longitud.
- •Roca molt bona en general.
- •Ràpida, bona opció per una tarda d'estiu...